

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنِ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ : وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ
اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَعَشِيَتْ لَهُمُ الرَّحْمَةُ
وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ

Muhterem Müslümanlar!

Şu namazımızı kıldığımız, Kur'an öğrenip okuduğumuz camimiz bir nevi Allah'ın evidir. Allah'ın evi dediğimizde, hâşâ Allah'a mekân izafe etmeyi kastetmiyoruz. Bilakis, tıpkı Kâbe'ye Beytullah, yani Allah'ın evi denilmesi gibi, içinde Allah'ın adının anıldığı ve Allah'ın bizlere gönderdiği mesajı olan Kur'an'ın öğrenildiği yerler de bir nevi Allah'ın evidir. Nitekim Peygamber Efendimiz şöyle ifade buyurmuştur: **“Bir cemaat Allah'ın evlerinden bir evde toplanır, Allah'ın kitabını okur ve anlamak için ders yaparsa, üzerlerine huzur ve sükûnet iner, onları rahmet kaplar ve melekler etraflarını kuşatır. Allah Teâlâ da o kimseleri kendi nezdinde bulunanların arasında anar.”**¹

Muhterem Müslümanlar!

Hadiste bahsi geçen o ev işte bu cami gibidir. Nasıl ki, dünyada her birimizin başını soktuğu bir evi vardır, o evlerimiz bizim en mahrem yuvamızdır, mescitlerimiz de öyle olmalıdır. Ne ne zaman dışarıya çıksak “Evimize bir varsaydık!” diye evimize olan hasretimizi dile getiririz. Aynen evimiz gibi, mescidimizi ya da camimizi de özleyemiyorsak yanlış giden bir şeyler var demektir.

Aziz Kardeşlerim!

Nasıl ki bizim birer evimiz vardır, Allah'ın da yeryüzünde, gökteki yıldızlar misali evleri vardır. Nitekim Peygamberimiz (s.a.v.), **“Mescitler yeryüzünde Allah'ın evleridir. Gökteki yıldızların yer ehlini aydınlattıkları gibi, onlar da gök ehlini aydınlattıkları.”**² buyurmuştur.

Bu anlamda camiye, mescide her gidişimiz

Rabbimiz'i bir ziyaretir. Bununla birlikte, Allah'ın evlerini ziyaret etmenin, camileri imar ve ihyanın sayısız yolu ve adabı vardır. Bunların en önemli ve önceliklisi istihab, yani dostluk kurmak demektir. Aynı zamanda istihab, yavrularımızı camilere giderken yanımıza almamızdır. Çocuklarımız böylece cami ile dostluk kurmaya alışıacaktır.

Rabbimiz, **“Ey Âdemoğulları! Her ne zaman mescide gitseniz, ziynetlerinizi yanınıza alınız.”**³ buyuruyor. Bir başka ayette, **“Mallar ve çocuklar dünya hayatının ziynetleridir.”**⁴ buyurulduğuna göre, çocuklarımızı da mescitlere ve camilere götürmek durumundayız.

Değerli Kardeşlerim!

Ne zaman camiye ziyarete, namaza, ibadete, duaya ve Kur'an öğrenmeye gitsek, bizim bu dünya ziynetlerimiz olan yavrularımızı da mutlaka yanımıza alalım. Onlar, bu mabetlere küçüklükten alışmalı, büyüğü küçüğü burada tanımalı, Kur'an'ı burada öğrenmelidir. Varsın yaşları küçük olsun, ama burada cemaat ile olmayı öğrensinler.

Sakın ha, sizler çocuklardan rahatsız olmayın. Onların bazı davranışları size yaramazlık gibi gelebilir. Ama öyle kabul etmeyin. Onlara toplumda, camide nasıl davranılacağını öğretin.

Bakınız! Bir seferinde Peygamberimiz namaz kıldırırken bebek sesi duymuş, bebeğin annesine hürmeten namazı kısa tutmuş, hutbe esnasında torunları Hasan ve Hüseyin'i sevgiyle okşamış ve hutbesine devam etmiştir. Bütün bunlar camilerin İslam tarihinde ilk anaokulu rolünü de üstlendiklerini gösterir. Camide büyüyen çocuk elbette sonunda camide ya da cami yolunda olacaktır. O hâlde, camilerimizi çocuklarımız şenlendirmeli, çocuklarımız da cami ile şenlenmelidir.

Hutbemizi şu ayet mealiyle bitirelim: **“Allah'ın mescitlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namazı kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar ve ihya ederler. İşte ucu cennete çıkan yolda olanlar bunlardır.”**⁵

¹ Muslim, Zikr, 48; H. No: 2699/1

² Taberânî, Mu'cemü'l Kebîr, 10/262.

³ A'râf suresi, 7:31.

⁴ Kehf suresi, 18:46

⁵ Tevbe suresi, 9:18.